

7 de outubro de 2026

Xornada Mundial polo Traballo Decente

Queridos irmáns,

lembramos con moita alegría a presenza entre nós o pasado mes de xuño do noso Papa León XIV, e seguimos con atención a súa recente visita a Francia.

Todo iso invítanos agora a acoller de corazón a súa ensinanza sobre o «traballo decente», cuxa urxencia lembramos un ano máis este 7 de outubro.

Xa na súa primeira encíclica *Magnifica humanitas*, dedicada aos novos desafíos que expón a IA, o Papa lembrábanos ante todo que a organización económica debe orientarse ao ben común, no que a primacía corresponde á persoa e á súa dignidade.

Tamén na economía ha de salvagardarse como criterio fundamental a custodia do humano; o traballo non pode reducirse nunca a unha mercancía, a un custo empresarial ou a un instrumento para aumentar o beneficio. Xa que, mediante o traballo, explica León XIV (MH 148-154), a persoa desenvolve as súas capacidades, contribúe ao ben común, coopera con outros, sostén á súa familia, participa na transformación do mundo, e medra en madurez e responsabilidade. Sería, por tanto, insuficiente que unha economía produza riqueza, se deixase a moitas persoas sen un traballo digno, sen protección e sen acceso aos bens fundamentais.

En efecto, o argumento de maximizar resultados non pode facer esquecer as grandes necesidades que viven hoxe as persoas e as familias: os mozos que desexarían independizarse e casar, os pais con fillos pequenos, aqueles que traballan e ao mesmo tempo coidan a familiares anciáns ou enfermos, etc.

Entre estas necesidades materiais fundamentais destaca hoxe na nosa sociedade a da vivenda. Lémbrao repetidamente León XIV, en particular en *Dilexi te*, en *Magnifica Humanitas* e en varias alocucións, en continuidade coa Doutrina social de la Igrexa xa desde a *Rerum novarum* de León XIII.

A falta de vivenda e a falta de traballo decente son ambas expresións dunha situación de exclusión social, que manifestamente non se resolve deixada a si mesma ou confiando simplemente na enorme expansión tecnolóxica e dixital.

Certamente a vivenda non depende en exclusiva do salario; vemos hoxe que é posible ter traballo e non poder acceder a ela. De feito, León XIV tamén fala de estruturas económicas, políticas públicas, distribución dos recursos e responsabilidade das institucións.

Por iso, neste día do traballo decente hai que preguntarse en primeiro lugar se a remuneración permite vivir con dignidade á persoa e á familia, e insistir que a iso pertence tamén a posibilidade de acceder a unha vivenda; pero resulta imprescindible igualmente preguntarse que estruturas fan posible ou imposible este acceso á vivenda.

Ante as necesidades das persoas será imprescindible, sen dúbida, unha axuda inmediata, para que ninguén quede abandonado sen teito ou sen o necesario para vivir. Pero fará falta tamén tomar en consideración unha transformación de políticas e estruturas económicas e sociais, cando se fai patente a gran dificultade de demasiadas persoas para acceder a unha vivenda digna.

A necesaria conciliación de traballo, familia e coidados pide tanto un traballo como unha vivenda decente. Non son realidades que poidan separarse sen máis. E en ningunha delas, traballo e vivenda, pode prevalecer a lóxica utilitarista da maximización das ganancias, sexan financeiras e económicas ou sociais e políticas.

A Doutrina social da Igrexa e ultimamente León XIV lémbrañnos que o criterio fundamental ha de ser sempre a custodia do humano; é dicir, da persoa e a súa dignidade, e do ben común. Coidemos esta conciencia nós mesmos e obremos para que poida ser compartida polas nosas institucións e toda a nosa sociedade.

**+ Alfonso,
Bispo de Lugo**